

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

INDUSTRISKE SVOJINE

KLASA 12 (3)

IZDAN 1 JUNA 1940

PATENTNI SPIS BR. 15715

Dynamidon - Wek, Engelhorn & Co. G. m. b H., Mannheim/Waldhof, Nemačka.

Postupak za dobijanje magnezijumoksida iz sirovina, koje sadrže magnezijumoksid.

Prijava od 14. juna 1938.

Važi od 1 avgusta 1939.

Naznačeno pravo prvenstva od 14. juna 1937 (Nemačka).

Poznato je da se magnezijum oksid može dobiti iz veštačke ili prirodne mešavine sa kalcijum oksidom n. pr. iz dolomita i sličnih materijala na taj način, što se doveđe do uticaja na sirovine vodenim rastvorima šećera ili melase i ovim se kalcijum oksid izdvaja kao saharat. Magnezijum oksid pri tome zaostaje sa nečistoćom početnog materijala kao nerastvorljivi zaostatak.

Dalje je takođe poznato, da se odvajanje izvodi preko kalcijum hlorida, ali su svi do sada poznati postupci zametni i neekonomni i stoga se nisu mogli sprovesti u praksi, naročito u slučajevima u kojima kao na primer u industriji materijala veoma otpornih u vatri, magnezijev materijal izvesnih određenih osobina mora da se ima na raspoloženju po niskoj ceni.

Ovim je pronalaskom sad ovaj zadatak rešen na jednostavan i ekonoman način. Postupak po pronalasku se zasniva na sledećem saznanju.

Kod tretiranja oksida zemna alkalija, naročito kalcijum oksida karbolnom kiselinom ili njenim homologima (fenolima bez daljeg) u prisustvu vode ili rastvornih sredstava, koja rastvaraju obrazujući se zemnoalkalni fenole, pomenute baze lako i brzo prelaze u rastvor. Nasuprot ovome po ovim nalazima magnezijum oksid ne obrazuje nikakve fenolate ili bar ne fenolate koji bi u nekoliko bili postojani.

Ako se sad kakva prirodna ili veštačka mešavina zemnoalkalnih oksida, n. pr. kalcijum oksida, sa magnezijum oksidom, ka-

ko se ovaj naročito javlja po pečenju u dolomit, magnezitu koji sadrži kalcijum oksida, kalcijum oksidu koji sadrži magnezijum oksida ili t. sl. produktima tretira prvenstveno u sitno samlevenom stanju sa suvišnom količinom karbolne kiseline (C_6H_5OH) ili njenim homologima u prisustvu vode uz snažno mešanje i u datom slučaju uz mlevenje, to se dobijaju zemnoalkalni oksidi, naročito kalcijum oksid i oksid gvožda praktično bez ostatka u rastvoru, dok magnezijum oksid sa u početnoj mešavini još postojećim primescima ostalih oksida n. pr. silicijumovom kiselinom aluminium oksidom, zaostaje kao nerastvorni zaostatak.

Dalje se pokazalo, da se umesto fenola mogu upotrebiti i rastvori fenolnih soli slabijih baza no zemnoalkalni oksidi n. pr. fenolati amoniuma ili organskih baza, kao piridina. Kao rastvorno sredstvo koje prima fenolate podesna je naravno ne samo voda, nego i svako drugo rastvorno sredstvo, koje može rastvarati zemnoalkalne fenolate, koji dolaze u obzir, n. pr. alkoholi, acetoni i t. sl. Korisno se radi sa takо velikom količinom rastvornog sredstva, da se dotično rastvorno sredstvo koje rastvara zemnoalkalni oksid, naročito kalcijum oksid, kao fenol (karbolna kiselina), pretходno rastvara uglavnom u vodi. Ali se naravno može raditi i sa mešavinom rastvorenog i u rastvornom sredstvu rastvorenog fenola.

Dalje je ustanovljeno, da se magnezijum

oksid pri sprovodenju ovoga procesa ispod 50° C ne hidratiše u znatnim količinama. Može se polaziti od svakog pečenog sirovog materijala.

Proces može biti sproveden pri običnim temperaturama. Ali se korisno upotrebljuju malo povećane temperature, naročito temperature od 40 do 60°, jer je pri ovim temperaturama moć rastvaranja fenola i njegovih homologa, kako u vodi tako i u odnosu prema zemnoalkalnim oksidima znatno viša no pri nižim temperaturama. Može se postupati i na taj način, što se n. pr. pri izvesnoj temperaturi od približno 50° najpre fenol dovodi u vodenim rastvorom, a zatim se izvodi gore opisano tretiranje dolomita ovim rastvorima, pri čemu se temperatura još malo povećava, uvek prema upotrebljenoj količini tečnosti, i zatim se mešavina hlađi na običnu temperaturu. Pri tome se ponovo izdvaja već sam od sebe jedan deo fenola.

Zatim se mulj magnezium oksida odvaja od lužine fenolata pomoću dekantiranja, filtriranja ili t. sl. mera.

Dalja se prerada lužine fenolata vrši sad na taj način, što se fenolat razlaže kiselom, naročito mineralnom kiselom, a pre svega takvom, koja sa zemnoalkalnom bazom obrazuje so, koja je u rastvornom sredstvu nerastvorljiva ili teško rastvorljiva, n. pr. ugljenom kiselom, ova korisno pod pritiskom, sumpornom kiselom ili t. sl. Pri tome se izdvaja zemnoalkalna baza, naročito kalcijum oksid, kao u vodi ili t. sl. rastvornom sredstvu nerastvorljivog ili teško rastvorljivog jedinjenja, koje se od zaostalog rastvora fenolata odvaja na poznat način n. pr. dekantiranjem filtriranjem i t. sl. i po čišćenju poslednjih tragova fenola n. pr. pomoću rastvornih sredstava, naknadnog ispiranja vrelom vodom, ili destilisanjem u vodenoj pari, može upotrebiti za sve ciljeve, za koje se do sada praktično upotrebljavao čist kalcijum karbonat.

Po odvajanju mulja kalcijum karbonata dobivena mešavina fenola i rastvornog sredstva n. pr. karbolna voda može uvek ponovo biti upotrebljena za preradu novih količina n. pr. dolomita.

Mulj magnezium oksida se isto tako najpre izlaže čišćenju ostataka fenola na isti način kao i mulj kalcijum karbonata. Na ovaj se način dobija zaostatak magnezium oksida. Na ovaj se način dobija zaostatak magnezium oksida, koji ima samo veoma male količine kalcijum oksida.

Zaostatak magnezium oksida može biti upotrebljen za sve ciljeve, gde je do sada magnezit bio upotrebljavan sa svojim prirodnim nečistoćama. Naročito je mulj ma-

gnezium oksida podesan kao sirovina za industriju opeka i masa otpornih u vatri i postojanih prema kiselini.

Postupak se može sa uspehom sprovođiti i kod dolomita sa jakim nečistoćama.

Zaostatak magnezium oksida može, u koliko se to zahteva za potrebnii cilj pomoću dopunskog tretiranja biti oslobođen i još od ostalih primesaka, tako n. pr. od silicijumove kiseline, kako se ona kao takva nalazi ili u obliku silikata, koji su teži no fini magnezijev mulj ili od t. sl. težih produkata šlemovanjem magnezium oksida od prvo pomenutih nečistoća. Kod ovog postupka zaostaju obično još veći deo ostalih oksida, naročito oksid gvožda, aluminium silikat, u datom slučaju još tragovi kalcijum karbonata ili oksidi i t. sl. Takvo jedno tretiranje je često od koristi sa po sebi potrebnim ispiranjem zaostatka. Uklanjanje primesaka magnezium oksida može naravno da se vrši i na svaki drugi po sebi poznati specifični način.

Primer. — 1 kg pečenog dolomita sa sadržinom od: 60,9% CaO, 36,2% MgO, 1,4% Fe₂O₃, 0,1% Al₂O₃, 0,5% SiO₂, 0,3% gubitak usled žarenja, se unosi uz snažno mešanje u mešavinu, koja se sastoji iz 1,8 kg fenola (karbolna kiselina) i 20 l vode, koja je prethodno dovedena na temperaturu od približno 50° C, i za vreme od približno 2 časa se snažno meša. Po tome se rastvor dekantira i u slučaju potrebe se sitnozrni zaostatak melje sa izvesnom malom količinom rastvornog sredstva. Rastvori se po tome čiste i filtriraju. Zaostatak se najpre ispira sa malo vrele vode a zatim se ispira sa malom količinom 0,1%-ne hlorovodončne kiseline i daje produkat magnezium oksida, koji po sušenju pri 100° sadrži samo još 0,2% kalcijum oksida i osim toga male količine silicijumove kiseline, aluminium oksida i oksida gvožda. Rastvor kalcijum fenolata se tretira uz mešanje sa ugljenom kiselom, i dobiveni mulj kalcijum karbonata se odvaja od fenolne vode, u slučaju potrebe se dobro ispira vrelom vodom i suši. Tada daje čist, oboren produkat kalcijum karbonata.

Fenolna se voda, u slučaju potrebe po uklanjanju u njoj još sadržanog sredstva za obaranje kalcijuma n. pr. ugljene kiseline, upotrebljuje za preradu nove partie dolomita.

Patentni zahtevi:

- Postupak za dobijanje magnezium oksida iz prirodnih ili veštačkih sirovina, koje osim magnezium oksida sadrže okside zemnoalkalija kao takve ili u obliku jedi-

njenja, koja daju oksid, naročito iz dolomita, kalcijum oksida koji sadrži magnezijum oksida, magnezita koji sadrži kalcijum oksida, naznačen time, što se, u datom slučaju po prevodenju jedinjenja, koja daju okside u okside dovode do uticanja na početni materijal fenol (karbolna kiselina) ili njegove homologe u prisustvu vode, i nerastvorljiv ostali zaostatak se od tečnosti odvaja podesnim merama, kao filtriranjem, dekantiranjem ili t. sl.

2. Postupak po zahtevu 1, naznačen time, što se umesto slobodnih fenola upo-

trebljuju fenolati manje bazisnosti no što je bazisnost zemnoalkalnih oksida, naročito fenolati amoniuma i organskih baza, kao piridina.

3. Postupak po zahtevu 1 i 2, naznačen time, što se tretiranje početnog materijala fenolnim rastvorom izvodi pri povećanoj temperaturi.

4. Postupak po zahtevu 1 do 3, naznačen time, što se od krečne baze oslobođena fenolna lužina uvek ponovo upotrebljuje za tretiranje novih količina početnog materijala.
